

Interessant var det forleden at modtage brev fra det danske konsulat i Nairobi med oplysning om, at det sikkert ville have D.K.s interesse at erfare, at man i tiden 5.-11. maj i år afholdt et seminar for kvinder i Kenya i Limuru. Emnet var: Den afrikanske kvindes rolle i fortiden, nutiden og fremtiden, og der var indbudt to kvinder fra hvert distrikt i Kenya. Formanden var Margaret Kenyatta, datter af den bekendte Kenyapolitiker Jomo Kenya. Emnerne på seminarrets enkelte dage er lovrigt i meget høj grad sammenfaldende med de emner, vi har tænkt at tage op, og vi ser herigennem en bekræftelse på, at det må være de ting, der brænder mest på.

Vi må utvivlsomt i årene, der kommer, indstille os på, et Dansk Kvindesamfund, som tilfældet var ved vor start, ikke alene skal være en dansk forening, men at vi må føle os som et led i en større sammenhæng, såvel overfor det fællesmarked, vi måske snart tilslutter os, som overfor den store nye verden, der daglig kommer os nærmere.

Jeg vil gerne bringe kredsene en tak, fordi de så omgående og positivt gik ind for tanken om, at også D.K. burde møde frem med et bidrag til u-landshjælpen. Vi har fra mange sider hørt lovord om, hvor værdigt et indslag i hele u-landsudsendelsen det var at se de søde kvinder fra u-landene og vor egen næstformand. Vi har endog fået en indmeldelse på dette. Der kom i første omgang over 4.000 kr. ind, siden er mere kommet til. Københavnskredsen fik sammen med Fredsligaen ca. 4.500 kr. på et loppe-torv i Kvindernes Bygning. I Slagelse har man medvirket ved en kirkekoncert og i Grenå har man samlet over 1.000 kr. ind. Mange kredse har deltaget i fælles fremstød, og jeg håber, denne positive indstilling til hele dette meget væsentlige arbejde vil fortsætte i tiden fremover.

Markeds- udvalg

Også det nye Europa og kvindernes stilling, såfremt vi tilslutter os, har været på dagsordenen i mange kredse med EVA HEMMER HANSEN som taler, og i København har der været møder om disse problemer både sammen med Nationalrådet og med Husmoderforeningen.

D.K. har nedsat en række fællesudvalg med Nationalrådet for særlig at kunne følge med på følgende områder:
LIGELØN - FAMILIERET - SOCIALPOLITIK - UDDANNELSE

Af disse problemer er ikke mindst ligelønnen et spørgsmål et spørgsmål, der i allerhøjeste grad er aktuelt herhjemme. Arbejdsmarkedets partnere har nedsat en række udvalg, der skal afgive betænkning inden 1. juli.

At der skal betales samme løn, hvor mand og kvinde står ved præcis det samme arbejde er uden for diskussion. Vanskeligere stiller sagen sig i de tilfælde, der er de mange, hvor man måske kunne fastslå, at arbejdet er af samme værdi, men hvor mand og kvinde ikke udfører prævist det samme arbejde.

Det bliver af overordentlig stor betydning, hvorledes pointsystemerne udformes, hvorefter arbejdets værdi skal fastlægges, og det er af afgørende betydning, at enhver barriere mod kvinders lige adgang til uddannelse og arbejdsområde går hånd i hånd med arbejdet for lige aflønning.